

NOG EENMAAL DE ZELFMOORD VAN SCORPIOENEN.

Na hetgeen reeds herhaaldelijk over dit onderwerp medegedeeld is, willen wij nog aan den volgenden brief een plaats gunnen maar dan ook daarvan afstappen, daar wij de vraag of scorpioenen in sommige omstandigheden zich zelve dooden, nu als met genoegzame zekerheid in bevestigenden zin beantwoord kunnen beschouwen.

HG.

Paramaribo, 2 April, 1881.

Hooggeleerde Heer!

In de 5e en 10e aflevering van jaargang 1880 van het tijdschrift: *Album der Natuur*, komen eenige mededeelingen voor over het plegen van zelfmoord bij dieren.

Vergun mij U het volgende uit West-Indië over te brengen:

Een bekend en deskundig natuuronderzoeker alhier, de heer M. B. MATTES, deelde mij naar aanleiding van de bovengenoemde stukjes mede, met vergunning om daarvan zoodanig gebruik te maken als ik wenschelijk achtte, dat hij zich (blijkens toen gehouden aantekeningen) in 1846 op de plantage de Morgenster in het district Saramacca bevindende, en de waarheid van het volksgeloof alhier willende bevestigen, dat de boschscorpioen zich zelve doodt als hij zich in gevaar bevindt, in het bijzijn van verscheidene personen, een ring van ligt ontvlambaar fijn gesneden hout maakte van een voet middellijn, dezen gelijkmatig in brand stak en in het midden een gezonden onbeschadigden boschscorpioen plaatste en dat deze, geen uitweg vindende om te ontvluchten, zich zelve doodde door de punt van den staart tegen den kop te brengen.

Met de meeste hoogachting verblijf ik, Hooggeleerde heer!

Uw HGs. Dw. Dr.

A. J. Baron SCHIMMELPENNINGK VAN DER OIJE.
